
Minneord

OSS IMELLOM

EINAR ZWAIG

Øyvind Myhrvold er plutselig og uventet død av sykdom 11.3. 2005, 57 år gammel. Han var til det siste ivrig deltaker i vår kollegagruppe for støtte og utveksling av kunnskap og erfaringer blant allmennpraktikere i distriktet.

Øyvind var oppvokst på Østensjø og Bekkelaget i Oslo. Han var alltid en flink gutt på skolen og hadde støtte fra engasjerte foreldre som inspirerte hans intellektuelle så vel som hans musikalske interesser og evner. Han var svært engasjert og kunnskapsrik i jazz og sjakk, og ble en stor inspirasjonskilde for mange unge sjakkspillere. Han var en ekte 68-er, og med sitt opprør mot etablerte former kunne han stille brysomme spørsmål mot dårlige begrunnede «sannheter», både faglig og sosialt.

Øyvind møtte tidlig Reidun og de giftet seg 6.8. 1968. Det kom tre barn i løpet av fire år, Mattis, Rune og Jo. Det var helt naturlig for Øyvind å være svært deltakende i barnas liv og han fulgte dem opp på alle måter. Både barna og alle andre fikk møte en umåtelig snill pappa og mann.

Som lege gjorde han sin turnustjeneste i Molde og Lofoten. Så kom han til Helgelandsmoen som militærlege. Han ble værende i Hønefoss i allmennpraksis, og bygde opp en solid praksis sammen med kona Reidun. Etter hvert ble det en solopraksis, da hun spesialiserte seg i en annen retning. Øyvind stod for det som skulle være rett og riktig. Han ble oppfattet som lege også for dem som ikke hadde det så lett, og han ble også på det området svært kunnskapsrik. Han var en flink lege for sine pasienter. Han var ikke en mann av store ord, og ikke en som briljerte med sine omfattende kunnskaper. Også lenge etter at han sluttet sin yrkeskarriere kunne diskusjonen i gruppen vår være avsluttet når endelig Øyvind tok ordet. I gruppen la vi også merke til Øyvinds ironi, og han hadde en inderlig selvironi.

De siste årene ble Øyvind syk og etter hvert helt uføretrygdet. Men det siste året gjorde han noe med sitt vitebegjær og gikk videre innen det som var rett og riktig: Han studerte ved universitet og bestod eksamen innen helserett. Både han selv, og vi andre, fikk en bekreftelse på hans intellektuelle funksjon. De siste årene brukte han også sin kreative side. Han utviklet sine maleevner, og dette ble allment kjent gjennom et helsides oppslag i lokalavisen få måneder før han døde.

Som menneske hadde Øyvind så mye mer han skulle ha gjort. Vi minnes ham dypt, og har stor medfølelse med alle som stod ham nær.

På vegne av gruppen

Publisert: 19. mai 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 17. februar 2026.